

EEN GEK IDEE

Een blijspel in drie bedrijven

door

NATHALIE DAEMS

TONEELFONDS J. JANSSENS B.V. – 2000 Antwerpen

Tel: 03 366 44 00

E-mail: bestellen@toneelfonds.be

Website: www.toneelfonds.be

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **EEN GEK IDEE** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties, Facebook en eventuele andere publicaties de volledige titel(s) en naam van de oorspronkelijke auteur: **NATHALIE DAEMS** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van Toneelfonds J. Janssens bv.

Wettelijk depot D/2024/0220/032
ISBN 9789038517568

Copyright: © 2024 Toneelfonds J. Janssens bv

Internet: www.toneelfonds.be
E-mail: bestellen@toneelfonds.be

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (YouTube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van **TONEELFONDS JANSSENS** te Antwerpen.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van **TONEELFONDS JANSSENS** te Antwerpen.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij **TONEELFONDS JANSSENS te Antwerpen**

Telefoon 03 366 44 00

Website: www.toneelfonds.be

Email: rechten@toneelfonds.be

IBAN: BE37 3631 4081 3728 BIC: BBRUBEBB

Geen enkele andere instantie dan TONEELFONDS JANSSENS heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Aanvraag vergunning tot opvoering:

Aankoop van minimaal 8 tekstboekjes bij de uitgever.

Gebruik bij voorkeur de aanvraag module op www.toneelfonds.be.

Zie ook de brief, welke u bij aankoop van de scripts heeft ontvangen (tevens bewijs van aankoop tekstboekjes bij uitgever), of informeer ons via de mail/per post. Bij vragen kunt u bij ons informeren. Uw aanvraag dient tenminste **vier weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van Toneelfonds Janssens. Eventueel extra voorstellingen dienen uiterlijk 1 dag voor de dag van de opvoering te worden aangegeven.

U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Aanvraag vergunning tot HER-opvoering(en):

1. Gebruik bij voorkeur de aanvraag module op www.toneelfonds.be of via de mail/per post met uw gegevens naar Toneelfonds Janssens. Uw aanvraag dient tenminste **vier weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van Toneelfonds Janssens

2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% boete worden verhoogd. Het tarief wordt met boete verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen vier weken voorafgaand aan de voorstelling. Algemene voorwaarden zie www.toneelfonds.be.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

Rechten NEDERLAND: I.B.V.A. HOLLAND BV, afd. Auteursrechten, Postbus 363, 1800 AJ Alkmaar Telefoon (072) 5112135 – info@ibva.nl. Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

PERSONAGES

(3 dames – 5 heren)

TONY VAN BIESEN, hoteleigenaar. Een ‘man van de oude stempel’. Het hotelleven en alles errond betekent alles voor hem en hij zou er dan ook alles willen doen om zijn hotel recht te houden. Zelfs een fusie! Maar verkopen wilt hij niet doen en de andere hotelier Eduard Callewaert, wilt dat ook niet, dus ziet hij maar één oplossing: zijn dochter moet met diens zoon trouwen.

ERIK VAN BIESEN, zoon van Tony. Hij is absoluut niet zoals zijn vader. Zijn moeder is gestorven toen hij nog heel jong was en sindsdien heeft zijn vader zich in de zakenwereld gestort. Tony is naar de universiteit gegaan en heeft daar rechten gestudeerd. Maar tijdens zijn studentenjaren is hij meer weg geweest en heeft hij veel vriendinnen gehad zodat het een wonder is dat hij door zijn studies is geraakt. Als hij het idee van zijn vader hoort, wilt hij er alles aan doen om dat tegen te gaan want trouwen met een meisje dat hij nauwelijks kent (hij heeft haar één keer gezien toen hij klein was en hij vond haar een seutje) en zich settelen ziet hij absoluut niet zitten. Hij en zijn vriend Jan bedenken een plan.

JAN PRINSEN, vriend van Erik. Jan is één van de beste vrienden van Erik. Hij heeft kunst gestudeerd aan de universiteit en geniet van het leven zoals het zich aanbiedt. Hij reist veel en laat zich door niemand vertellen wat hij moet doen. Hij en Erik bedenken een plan opdat Erik niet moet trouwen met een onbekend meisje en hij kan genieten van het rijkeluisleven dat hem even wordt aangeboden.

EDUARD CALLEWAERT, hoteleigenaar. Hij is de eigenaar van het andere hotel waarvan sprake in het stuk. Ook hij is een ‘man van de oude stempel’ en wilt ook alles doen om zijn hotel te redden. Het laatste wat hij wilt is zijn hotel verkopen! Dus ziet hij maar één oplossing: zijn dochter moet met de zoon van Tony Van Biesen trouwen.

SARAH CALLEWAERT, zijn dochter. Een eerlijk en braaf meisje dat pas is afgestudeerd. Zij heeft management gestudeerd en wilt heel graag naar het zuiden van Frankrijk om daar eigen B&B te openen. Dat ziet haar vader totaal niet zitten want een B&B is toch geen hotel. Als ze de plannen van haar vader te weten komt wil ze in stilte vluchten. Haar vriendin Elise helpt haar daarbij.

ELISE REISENS, vriendin van Sarah. Een vrolijk en onbezonnen meisje dat haar vriendin bezoekt op weg naar Ibiza. Ze wil maar wat graag Sarah helpen.

ROGER, de maître d’hotel. Hij geraakt altijd meer en meer betrokken bij de plannen van de jongeren. Aan het einde is de arme man op van de stress.

FRANCINE, de vrouw van Roger. En tevens de kokkin. Ze is heel punctueel en netheid komt bij haar op de eerste plaats.

DECOR

De scène is de feestzaal van het hotel. Een lange tafel met stoelen staat centraal. Verder een bar, een grote kast en deuren naar de ingang, de keuken en het toilet.

EERSTE BEDRIJF

Scène 1

(De feestzaal is een compleet rommeltje. De dag voordien heeft er een serieus feest plaatsgehad. Het is ochtend. Roger, de maitre d'hotel, komt binnen en ziet de ravage. Hij zucht. Hij kijkt nog eens rond om te zien of hij alleen is en dan begint hij nog harder te zuchten. Zijn collega's zijn thuis omdat ze ziek zijn. De enige die nog over is, zijn zijn vrouw Francine (met wie hij al jaren is getrouwd) en de rest van het keukenpersoneel.)

ROGER: Pffff, ziet dat hier nu eens! Ze hebben zich absoluut niet ingehouden! En net nu het merendeel van het personeel thuis ligt met buikgriep! Maar ja, wat verwacht je van een jong getrouwd koppel. Hormonen tot en met! Ons Francine moest het eens zien... Ze zou een hartaanval krijgen! Maar wacht eens.... Francine! Francine! *(Hij gaat kijken of Francine in de buurt is. Als hij terug komt, realiseert hij zich dat zij niet in de buurt is)* Verdorie, zij is boodschappen gaan doen. Ik heb ook nooit chance... Ach ja, ooit zal ik wel een kans krijgen!

(Hij begint op te ruimen. Als het meeste vuil is opgeruimd, komen Eduard Callewaert en Tony Van Biesen binnen. Zij zien in eerste instantie niet dat Roger binnen is. Eduard en Tony kunnen elkaar absoluut niet uitstaan)

EDUARD: ... en dit is onze feestzaal. Hij is net gebruikt voor een huwelijksfeest. Dus je ziet dat de zaal perfect daarvoor kan dienen.

TONY: Ja... Niet slecht. Een likje verf en dan is het misschien even goed als mijn zalen.

(Eduard probeert zich kalm te houden bij die opmerking. 'Voor het goede doel,' denkt hij)

EDUARD: Uiteraard, uiteraard! Kuch, Kuch,.... Kunnen we dan nu overgaan tot onze "zakelijke afspraak"?

(Dan ziet hij Roger bij de tafel staan. Die is nog verder aan het afruimen en doet alsof hij de twee heren niet ziet)

Roger! Wat doe jij hier?

ROGER: Ah, meneer Callewaert! En meneer Van Biesen! Ik had u niet gezien. Wat ik aan het doen ben? Euhm, ja... Aan het opruimen, uiteraard. Ik kan het toch moeilijk laten liggen zoals het er nu uit ziet. Neen, neen, voor mij is een propere zaal een professionele zaal en dat is toch waar wij voor staan, meneer Callewaert! En ...**EDUARD:** Jaja, dat is allemaal goed en wel maar nu is niet het juiste moment om op te ruimen. Meneer van Biesen en ik hebben belangrijke zaken te bespreken hier. Ga in de keuken kijken of ze geen hulp nodig hebben met de afwas.

ROGER: Met de afwas? Maar meneer Callewaert, ik ben de maitre d'hotel. Ik kan mij toch niet bezig houden met de afwas!

EDUARD: Roger, doe wat ik u zeg en ga naar de keuken!

(Zeer verontwaardigd, maar toch vriendelijk, gaat Roger op weg naar de keuken. Hij kijkt nog even om, ziet dat Eduard en Tony naar een schilderij kijken en maakt

hij een vuil teken naar Eduard. Op dat moment draaien de twee heren zich om en net op tijd verandert Roger van handeling alsof het lijkt dat hij een mug aan het wegjagen is)

ROGER: Muggen, meneer Callewaert. Die ellendige muggen. Het zal weer muggenseizoen zijn.

EDUARD: *(gaat naar Roger)* Zal ik wat muggenspray op je spuiten, Roger? Ik heb hier toevallig een goed middeltje in mijn zak. *(Eduard haalt een klein spuitbusje uit zijn jaszak en spuit een beetje in Roger zijn gezicht)*

ROGER: Pfff, wat een raar smaakje, meneer Callewaert. Munt. Ik wist niet dat muggen niet tegen munt kunnen. Oh, heel erg bedankt om mij te helpen. Goh, meneer Callewaert. Het voelt toch goed om te weten dat ik een baas heb die behulpzaam is en aan zijn personeel denkt en zover wilt gaan om zelfs muggenspray op hen te spuiten.

EDUARD: Roger?

ROGER: Ja, meneer Callewaert?

EDUARD: GA NAAR DE KEUKEN!

ROGER: ... Ja, meneer Callewaert.

(Roger gaat naar de keuken maar vertrouwt het niet helemaal en gaat aan de deur staan luistervinken)

EDUARD: Mondverfrisser. Zo! Nu dat opgelost is, kunnen wij overgaan tot zaken! Wil je eerst iets drinken?

TONY: Een sherry.

EDUARD: Een sherry! Daar gaan we voor zorgen!

(Eduard loopt naar de bar en schenkt sherry in voor Tony en voor zichzelf. Hij gaat dan terug naar Tony die ondertussen aan de tafel is gaan zitten. De tafel is nog een beetje vuil)

Alstublieft. Mijn excuses, het is hier wat rommelig maar we hebben gisteren een trouwfeest gehad en deze morgen zei Roger dat zowat het voltallige personeel in bed ligt met buikgriep.

TONY: Zoiets gebeurt nooit bij mij.

EDUARD: *(heel verbaasd)* Ah zo? Jouw personeel wordt nooit ziek?

TONY: Jawel, maar dan neem ik gewoon nieuw personeel aan.

EDUARD: Ja, zo kan het ook.

TONY: Kom, laten we nu tot zaken overgaan! Want daarom ben ik toch hier, of niet?

EDUARD: Jaja, uiteraard! We weten allebei dat de zaken niet goed gaan. Je hotel is gekend voor z'n mooie kamers maar qua feestmogelijkheden is het minder.

(Tony kijkt kwaad naar Eduard maar geeft dan toe dat hij gelijk heeft)

En mijn hotel is zeer populair voor zijn feestaccommodatie maar ik heb niet voldoende kamers. Dus zie ik maar één mogelijkheid...

(Tony ziet dat Roger aan de deur aan het luistervinken is en doet teken naar Eduard. Hij ziet dat en gaat stilletjes naar de deur terwijl hij verder praat)

Dus Tony,... Ik mag toch Tony zeggen? Ik zie maar één mogelijkheid in deze hele

situatie en dat is.. (*BAF! Deur hard tegen Roger*)... Gluipers afstraffen!

ROGER: Aaaaah, mijn oor! Verdorie, dat gaat een plek laten! Oooh, meneer Callewaert ik was absoluut niet aan het meeluisteren! Ik, euh... Ik zag een plek op de deur en ik moest dat meteen oplossen.

EDUARD: Ah ja, door het weg te vegen met je oor zeker?

ROGER: Mijn oor, meneer? Ah, mijn oor!! Hahaha, neen neen... Ik... euh.... Toen ik aan de deur stond, zag ik pas dat ik geen doek bij had! Ja meneer, ik word al een dagje ouder en dan vergeet een mens wel eens iets. Dus was ik aan het zien of er op de grond misschien een doek lag en...

(Eduard onderbreekt Roger)

EDUARD: Roger, als je niet maakt dat je naar de keuken gaat dan gaan er ongelukken gebeuren! En dat met je oor was dan nog maar het begin!

ROGER: *(beetje in shock)* Ja, meneer Callewaert. Ik zal nu meteen naar de keuken gaan. *(Af naar de keuken)*

EDUARD: Zo, dat is opgelost! Nu kunnen we verder gaan met onze 'zakelijke' overeenkomst.

TONY: Ik denk dat het het beste is als we dit 'zakelijk' gesprek verder zetten in je kantoor. Ik heb geen zin om nog meer pottenkijkers tegen te komen.

EDUARD: Ja, je hebt gelijk. Laten we gaan.

(Tony en Eduard gaan af door de grote deuren, naar links. Iets later komt Roger terug binnen.)

ROGER: Meneer Callewaert, hoe u mij net behandeld heeft... Verdorie, net gemist. Maar goed dat hij er niet is want het had nog lelijk kunnen worden! Jaja, ik had niet gezwegen! Ik zou gezegd hebben: meneer Callewaert, u bent een echte...

(Francine komt binnen. Roger verschiet zich.)

FRANCINE: Roger, kom mij onmiddellijk helpen met de boodschappen.

ROGER: Ja, Francine.

(Roger neemt de boodschappen aan en Francine komt verder binnen. Zij ziet dat de zaal nog overhoop ligt.)

FRANCINE: Roger! Wat zie ik nu?

ROGER: Dat weet ik niet, Francine. Ik heb je boodschappen vast.

FRANCINE: Doe niet onnozel! Het is hier een vuilhoop! Ik krijg bijna een hartaanval!

ROGER: Ja, had ik die chance maar...

FRANCINE: Wablieft?!

ROGER: Niets, niets... Zeg Francine, wat moet ik met...

FRANCINE: Roger, ruim onmiddellijk die rommel op! Als meneer Callewaert dit ziet dan sta ik niet in voor de gevolgen!

ROGER: Hij heeft het al gezien. En zeg nu wat ik met je...

FRANCINE: Wablieft? Hij heeft de zaal in deze staat gezien? Oh mijn god! Dit kan gewoon niet! Hij zal furieus zijn! En dan wilt hij mij niet meer zien!

ROGER: Wablieft?

Francine *(gaat boos naar Roger)* Roger, dit is allemaal jouw schuld!

ROGER: Mijn schuld?

FRANCINE: Ja, jouw schuld! En nu maak je dat alles opgeruimd is vooraleer ik terug ben! En oh wee, als het hier nog een vuilhoop is, want dan sta ik NIET in voor de gevolgen! *(Ze loopt boos af aan de linkerkant.)*

ROGER: Ja maar, Francine! En de boodschappen dan?

(Hij legt de boodschappen aan de kant. En doet een 'het kan mij niet schelen wat zij denkt'-teken.)

Pfff, vrouwen... 'Ruim onmiddellijk die rommel op'... Ik ruim die rommel op wanneer ik dat wil! *(Hij ruimt ondertussen op)* En het is zeker niet omdat zij zegt dat ik die rommel moet opruimen, dat ik nu aan het opruimen ben!

Scène 2

(Roger ruimt verder op. Hij ziet onder tafel iets liggen en kruipt er onder. Dan komt Sarah binnen. Ze loopt nerveus rond. Dan hoort ze iemand roepen.)

ELISE: Joehoe! Is hier iemand?

SARAH: Ik ben in de grote zaal!

(Elise komt binnen. Ze heeft zomerkleren aan.)

ELISE: Sarah! Ben ik blij dat ik je zie! Dat is veel te lang geleden.

SARAH: Ja, heel lang geleden... Waarom wou je naar hier komen?

ELISE: Maar meid, laat mij eerst even zitten en iets drinken. *(Ze gaat naar de bar en neemt een fles champagne uit de koelkast.)*

SARAH: Euh, ik denk niet dat je dat zomaar kan nemen.

ELISE: Och Sarah, wat maakt het uit! Jullie hebben genoeg champagne om te drinken. Niemand zal merken dat er één fles weg is! Ook een glas?

(Sarah schudt neen.)

Oké. *(Ze neemt een slok)* Aaah, dat smaakt! Oh Sarah, ik heb je gemist! En aangezien ik toch op weg was naar Ibiza en langs hier kwam op weg naar de luchthaven, leek het me een goed idee om eens binnen te springen!

SARAH: Ah zo, het heeft dus niets te maken met het feit dat je ouders je hebben buiten gegooid en je nu een slaappleaats nodig hebt?

ELISE: Sarah! Van wie heb je dat nu weer gehoord?

SARAH: Je zus belde. Blijkbaar gooi je met geld en ben je constant op stap...

ELISE: Ach, je kent mijn ouders. Ze zijn zo ouderwets en weten niet meer hoe ze zich moeten amuseren. Maar nu je het er over hebt... Het klopt dat ik heb even een slaappleaats nodig voor ik naar Ibiza ga... Alsjeblieft Sarah, kan ik hier even blijven?

SARAH: Oké, even dan. Aangezien ik weet hoe ouderwets ouders kunnen zijn... *(begint heel hard te zuchten en valt neer op een stoel)*

ELISE: Oei, is er iets gebeurd?

SARAH: Ach Elise. Ik weet niet meer wat ik moet doen! Mijn vader is zot geworden!

ELISE: Goh, nu ben ik benieuwd. *(Ze neemt de champagne mee naar de tafel en gaat naast Sarah zitten)*

ELISE: Vertel, wat is er gebeurd?

SARAH: De zaken gaan niet meer zo goed als vroeger. En mijn vader is hopeloos aan het worden! Hij wilt er alles aan doen om de zaak te behouden.

ELISE: *(Kijkt triestig naar de champagne)* Ooh, geen champagne meer?

SARAH: Elise! Mijn vader denkt nu dat hij DE oplossing heeft gevonden!

ELISE: En dat is?

SARAH: Ik moet trouwen met de zoon van Tony Van Biesen.

ELISE: DE Tony van Biesen? De grote hoteleigenaar?

SARAH: Ja, die Tony Van Biesen... Mijn vader is er van overtuigd dat als ik trouw met zijn zoon, het hotel in de familie zal blijven en dat ik er een tweede hotel bij krijg!

(Roger heeft het gesprek gevolgd en hij verschiet zo hard van dat nieuws dat hij zijn hoofd tegen de tafel stoot)

ROGER: AAAH! Verdorie! *(Hij komt onder de tafel uit)* Eerst mijn oor en nu mijn hoofd! Ik heb ook nooit chance! *(Ziet de twee dames zitten)* Oh, juffrouw Callewaert! Mijn excuses. *(Beetje verward omdat hij zijn hoofd heeft gestoten)* Ik... euh.... Ik zag iets vuils onder de tafel liggen en moest het absoluut opruimen! En zeker niet omdat Francine heeft gezegd dat ik moest opruimen, hoor! Neen neen, u kent mij!

...

SARAH: Roger, rustig maar. Het is niet erg. Heb jij ons gesprek gehoord?

ROGER: Uw gesprek? Ik? Neen neen, ik heb uw gesprek absoluut niet mee gevolgd! Juffrouw Callewaert, alstublieft. Ik ben een heer en zoiets doe ik absoluut niet! Ik heb absoluut niet gehoord dat uw vader u wilt uithuwelijken aan de zoon van Tony van Biesen. *(Ziet nu in dat hij teveel heeft gezegd)* Oh, juffrouw Callewaert! Ik... euh...

SARAH: Het is goed, Roger.

ELISE: Zeg Sarah, is jouw butler altijd zo nerveus of heeft hij teveel koffie gedronken?

(Roger hoort het woord 'butler' en reageert verontwaardigd. Hij, een butler! Absoluut niet! Sarah ziet zijn reactie en wilt het recht zetten.)

SARAH: Elise, Roger is geen butler. Niemand heeft die tegenwoordig nog. Roger is onze maître d'hotel. Hij zorgt er voor dat al onze gasten zich thuis voelen wanneer ze komen eten. En hij doet dat perfect!

ROGER: Goh, juffrouw Callewaert, nu doet u mij blozen.

(Elise is geïrriteerd en wilt graag dat Roger weggaat.)

ELISE: Jaja, oké. Roger, wil je nu een schat zijn en weggaan? We waren een zeer interessant gesprek aan het voeren.

SARAH: Elise, het is goed. Roger weet wat papa van plan is. *(Ze zucht.)* Wat moet ik nu doen? Ik wil niet met iemand trouwen die ik maar één keer gezien heb en toen waren we nog maar peuters! En nu wil papa dat ik tijd doorbreng met hem om hem beter te leren kennen. Hij komt vandaag al naar hier!

ROGER: Ja maar, hij kan u toch niet verplichten om te trouwen?

SARAH: Roger, je kent papa toch! Hij zal wel een manier vinden zodat ik met die Erik moet trouwen.

ELISE: Erik?

SARAH: Ja, zo heet de zoon van Tony van Biesen.

ELISE: Leuke naam.

ROGER: Goh juffrouw Callewaert, dit is een zeer vervelende situatie. Als u nu een tweelingzus had, dan was het gemakkelijk geweest.

SARAH: Hoezo?

ROGER: Ja, dan had zij met hem kunnen trouwen. En niemand zou het verschil zien!

(Elise krijgt een idee. Wat als zij en Sarah van plaats zouden verwisselen? Dan kon zij genieten van een rijkeluisleven en elke dag champagne drinken.)

ELISE: Ik heb misschien wel een idee!

SARAH: Ah ja? Heb jij mijn identieke tweelingzus misschien gezien?

ELISE: Neen, maar het komt in de buurt! Wat als wij twee nu van plaats wisselen?

ROGER: Ha! Zeer goed idee! Niemand zal het merken, hoor! Allez, u lijkt toch in de verste verte niet op juffrouw Callewaert. Zij is zo een tenger en onschuldig meisje en u bent een wilde en losbollige sl...

ELISE: Héla! Let op je woorden!

SARAH: Roger, rustig. Elise, wat bedoel je?

ELISE: Wel, we wisselen van plaats. Ik word jou, ik spreek af met Erik en leid iedereen lang genoeg af zodat jij kunt weglopen. Niemand zal het merken! In tegenstelling tot wat meneer Bonestaak hier zegt, lijkt ik wel wat op jou. Gewoon wat aanpassingen aan mijn kledij en make-up doen en voila!

SARAH: En je bent zeker dat dit zal werken?

ELISE: Natuurlijk! Kom mee Sarah, ik ga mij omkleden. Dan kan je zien dat niemand het verschil zal merken.

SARAH: En mijn vader dan?

ELISE: Dan moet ik er maar voor zorgen dat ik je vader niet tegenkom!

(Elise trekt Sarah mee en Roger blijft verward in de zaal staan. Hij heeft heel de tijd proberen tussen het gesprek te komen maar ze deden alsof hij niet meer in de zaal was)

ROGER: Ho! Wacht even!

(Elise en Sarah blijven staan en Roger gaat naar hen toe.)

Juffrouw Callewaert, u kan hier toch niet mee doorgaan! Ik ben akkoord dat het idee van uw vader te ver gaat, maar haar laten door gaan voor u, dat gaat toch nooit lukken?

ELISE: Allé, meneer Bonestaak gaat het eens vertellen. Heb jij misschien een beter plan?

ROGER: Juffrouw Elise...

SARAH: Roger, ik weet het. Het idee is niet ideaal maar alles is beter dan te moeten trouwen met een volslagen vreemde gewoon omdat papa dat wilt. Toe Roger, wil

je ons helpen? Wil je ervoor zorgen dat niemand het te weten komt zodat ik tijd heb om weg te lopen?

ROGER: *(Ziet Sarahs triest gezicht en begint zelf treurig te kijken)* Oké, ik zal u helpen.

(Roger ziet het niet zitten, Sarah is blij dat hij wilt helpen en Elise is blij omdat zij haar toekomst ziet als een rijkelui-meid met veel champagne.)

SARAH: Oh dank u, Roger! En jij ook Elise! Dat je dit voor mij wilt doen!

ELISE: Alles voor het geluk. (En zeker voor dat van mij, denkt zij)

(Sarah en Elise gaan af via de hoofdingang. Roger blijft alleen achter in de zaal. Hij ziet het plan helemaal niet zitten en heeft nood aan drank. Hij ziet dat Elise de champagne heeft laten staan en gaat er naartoe. Hij wilt een slok nemen maar dan komt Francine binnen.)

FRANCINE: Roger!

(Roger verschiet)

Wat ben je aan het doen?!

ROGER: Ik?

FRANCINE: Ja, jij! Wie anders! De paus, misschien?

ROGER: Francine, de paus is hier nog nooit geweest.

FRANCINE: Roger, doe niet belachelijk! Ik had toch gezegd dat je moest opruimen!

ROGER: Daar ben ik ook mee bezig.

FRANCINE: Ah zo, jij denkt zeker dat het vuil zal verdwijnen als je er hard genoeg aan denkt en champagne zit te drinken! Oh, en nog wel van meneer Callewaert zijn beste champagne! Je moest je schamen!

ROGER: Maar Francine, ik was bezig met opruimen maar toen werd ik onderbroken door juffrouw Callewaert en haar vriendin die zaken aan het bespreken waren en... *(Hij stopt met praten want hij had beloofd tegen niemand iets te vertellen)*

FRANCINE: En... Wat waren ze aan het bespreken?

ROGER: *(Doet alsof het niets interessants is.)* Oh, pfff.... Niets speciaals... Haha, het weer... koetjes en kalfjes... meidendingen.. Hèhè, niets speciaals.

FRANCINE: Ah ha! Niets speciaals. Maar wel speciaal genoeg zodat jij hier kan staan dagdromen en drinken gelijk een spons. Vooruit, doe verder!

(Roger wilt zich vermennen en tegen Francine ingaan)

ROGER: Francine!

FRANCINE: Ja?!

ROGER: Ik... ik ga verder opruimen. *(Loopt naar de tafel en gaat verder met opruimen.)*

(Francine keurt het goed, zet de champagne op de toog en gaat af)

Scène 3

(Roger ruimt verder op. Hij is gefrustreerd. De zaal ziet er rommelig uit, zijn personeel is ziek, Francine doet vreselijk geïrriteerd en nu moet hij ook nog

meespelen met het spel dat Elise heeft bedacht. De rommel is zo goed als weg en dan gaat Roger een glas champagne drinken. Hij doet een nieuwe fles open want de andere is warm geworden. Hij staat aan de toog, drinkt van zijn glas en denkt terug aan wat er zich zojuist heeft afgespeeld. Op dat moment komt er iemand binnen. Een jongeman met surfachtige kleren aan. Warrig, lang haar, heeft een rugzak dat wat versleten is. Hij kijkt rond in de zaal en ziet Roger aan de toog staan met een glas champagne.)

JAN: All riight, champagne! Gast, geef mij ook eens een glas.

ROGER: Excuseer?! Deze champagne is enkel voor onze gasten. En wie bent u?

JAN: Ah, ik ben Jan. Maar iedereen zegt Jean tegen mij! En jij gast, wat is uwe naam?

ROGER: Mijn naam is Roger, 'gast'. En iedereen zegt Roger tegen mij.

JAN: All riight! Roger! Coole naam! En jij zijt een hotelgast hier?

ROGER: Ik? Neen, neen. Ik ben de maître d'hotel hier.

JAN: En waarom drinkt jij dan champagne als die alleen voor de gasten is?

(Roger kijkt even naar de champagne en dan naar Jan en dan terug naar de champagne.)

ROGER: Euh, ik... euh... Als maître d'hotel ben ik ook verantwoordelijk voor kwaliteitscontrole. *(Proeft aan de champagne.)* Hmmm, ja dat is goede champagne.

JAN: Cool, gast, cool! Lijkt mij een superjob!

(Roger zet de champagne aan de kant en bekijkt Jan van boven tot onder. Hij heeft de indruk dat een landloper is binnengestapt.)

ROGER: Meneer Jan, ik vrees dat u niet juist bent. De armenkeuken is een paar straten verder. Als u wilt, dan kan ik u een kaart meegeven....

(Roger wilt Jan naar buiten begeleiden maar Jan draait zich terug.)

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneelfonds.be de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

bestellen@toneelfonds.be

03 3664400

**TONEEL
FONDS** **ANSSENS**
Voor de juiste keuze